

VRIESCHE

COURANT.

ZATURDAG

DEN 10 DECEMBER.

HOLLAND.

AMSTERDAM den 5 December. Op den 1 dezer, heeft de Koning eene byzondere Audientie verleend aan eene Commissie uit het Wetgevend Lichaam, bestaande uit de Heeren *Grave van Bylandt Halt, Verheyen, Busch, Alberda, van Royen, Baron van Rhede Rysdam, en van de Poll,* met den Griffier *Couperus*; welke zyne Majesteit het antwoord dezer Vergadering is komen brengen, op de Jaarlyksche Boodschap, door Hoogstdezelve, den 18 November, van den Troon, aan gemelde Vergadering medegedeeld; zynde dit antwoord van den volgenden inhoud:

Het Wetgevend Lichaam aan zyne Majesteit den Koning.

S I R E!

Meermalen hebben wy de eer gehad, de gunstige blyken van uwer Majesteits welluidendheid voor deze Vergadering te mogen ontvangen, doch nooit een treffender bewys, dan in de Jaarlyksche Boodschap, die Hoogstdezelve wel in Hooge Perzoon, op den 18 November, van deszelfs Troon heeft willen uitpeken.

Wy komen uwe Majesteit onze dankbaarheid daarvoor aanbieden; wy doen het mede uit naam van alle uwe Onderdanen, Sire! zy zien, even als wy, met blydschap het regt, dat uwe Majesteit aan hun hart en aan hunne gevoelens doet; met reden zyn zy getroffen, dat hun Vorst in hen erkent liefde en gehechtheid aan hunnen bodem, zeden en gewoonten, en aan die onkreukbare trouw, die hen liever alles zal doen ondergaan, dan een éenige gedachte voeden, om die te breken.

Ongelukkige tydvakken hebben wy nu verscheiden Jaaren moeten doorworfelen; veele en ontelbare opofferingen heeft dit Volk moeten doen; het heeft zich geleid, dat het onder uwer Majesteits Regeering gunstiger dagen en tyden zoude zien ontsiiken, en uwer Majesteits allereerste belofte en verrigtingen bevestigen die hoop. Wy beklagen met U, Sire, dat de noodlottige drang der omstandigheden Hoogstdezelve niet toegelaten heeft, alles te doen, wat hy had voorgenomen, en dat vooral in het Finantie-wezen de noodzakelykheid van nieuwe uitgaven de bezuinigingen te gengewerkt hebbe.

Niettegenstaande deze staat in de jongst verlopen tyden nog verergert is, door het volmaakt ophouden van allen Handel, zo noodzakelyk niet alleen tot onzen voorspoed, maar in sommige deelen tot ons fysiek bestaan, zo is dit Volk hetzelfde Volk gebleven, en het zal den moed even weinig laten zakken, dan het in alle de bloedige Oorlogen van vorige Eeuwen heeft gedaan. De tegenspoeden vermeerderden reeds toen den moed, en den publieken geest; deze zelfde geest bestaat nog, Sire, hy wordt versterkt door een volmaakt vertrouwen in uwer Majesteits wyze voorzieningen en raadslagen, en zal ten toppunt gevoerd worden, naar mate men ontwaard, dat uwe Majesteit, in dezen loopbaan, deszelfs Volk voorgaat en alles wil opzetten, om den Vaderlandschen grond en de Vaderlandsche trouw te bewaren en gestand te doen.

De vurigste wensch van de Leden dezer Vergadering is, daarin, met U te mogen medewerken, en uwe Majesteit te overtuigen, dat zy alle hunne vermogens steeds tot Hoogstdezelfs dienst en tot nut van het Vaderland trachten te besteden.

Zy zullen zulks in het byzonder doen, Sire, in het onderzoeken der Werboeken, door uwer Majesteits zorg vervaardigd, en onder deszelfs oog gediscussieerd. Lange Jaaren heeft dit Land, onder deszelfs vorige Wetten, gelukkig geleefd; maar tyden en zaken veranderen, en zo veele byzondere Wetten konden in een Ryk, waarin alles tot éénheid gebragt is, niet langer bestaan.

Het geen uwe Majesteit ons de eer aandoet te zeggen, omtrent de byzondere zorg, door deszelfs last aangewend, om die gene der verschillende Wetten, in het Ryk bestaande, te bewaren, die het meest strekkende zyn tot behoud der zeden en van het nationaal Carácter, en dus ook tot het welzyn der Inwoonders, strekt, zo voor ons, als voor de geheele Natie, by voorraad, ten waarborg van derzelve deugdzaamheid.

Het was, Sire! by het aanvaarden uwer Regeering, uw eerste werk, om U van kundige en verlichte Mannen te omringen; dit deed U dan ook spoedig het Nationaal Carácter en de gekendheid van het Land kennen, en overreedde uwe Majesteit, zo wel van de onuitvoerlykheid, als van den afkeer der Natie voor eene geforceerde Militaire Recruteering; uwe Majesteit wilde die nimmer, en gaf er de verzekering van aan zyn Volk.

Het is boven onze vermogens, om de dankbaarheid, die dat Volk uwe Majesteit daar voor toedraagt, naar behoren uitdrukken.

Het is aan uwe Majesteit echter, even als aan ons, ten vollen bekend, dat geene Iahartigheid of vadsigheid de redenen van den afkeer zyn.

De Jaarboeken van het Land leveren daar tegen genoegzame bewyzen op, en wy zouden uwer Majesteits kostbaren tyd en aandacht misbruiken, met daar langer by stil te staan.

Echter erkend uw Volk, met ons, dat eene Nationaal Armée, aléén eene goede Armée kan zyn, en Nationaal Soldaten, ook alleen die, waar op men volkomen vertrouwen kan.

Wie zoude dan, Sire! de middelen kunnen of durven laken, die uwe Majesteit bestemd heeft, om dezelve te verkrygen? en wie zyn meer byzonder geschikt, om hun Vaderland te dienen, dan die genen, welke van hunne Ouders beroofd, door het Vaderland aangenomen worden, en door hetzelfde gevoed en tot nuttige Leden der Maatschappij opgekweekt zyn?

Het is echter niet te verwonderen, dat onder een Volk, meer daneenigander, aan deszelfs oude zeden en gewoonten geacht, Menschen gevonden worden, die de instelling der Koninglyke Kweekelingen met huiverigheid aanzien; de nieuwigheid daarvan is, alleen, eene genoegzame reden hier toe; maar wanneer deze zullen zien, dat die Kinderen van het Vaderland eene gezonde en goede opvoeding genieten; dat er alleen tot den Militairen dienst uitgekozen worden de zodanige, welke fysieke krachten toereikende zyn, en dat zy eindelyk door den aard hunner opvoeding voorbereid zyn, om hunne loopbaan met genoegen en vrolykheid in te treden, zo zal het vooroordeel opgeruimd, en uwer Majesteits naam gezegend worden; ja, elk van hen zal zich gaarne de opofferingen getroosten, welke deze nieuwe inrigtingen noodzakelyk maken.

Wy gevoelen, hoe onbetamelyk het zoude zyn uwer Majesteits aandacht te misbruiken, met in het breede alle de onderwerpen te behandelen, die den inhoud van Hoogstdezelfs Aanpraak en van het verflag van den staat des Ryks, door den Minister van Binnenlandsche Zaaken aan deze Vergadering gedaan, uitmaken. De geheele Natie heeft met ons daaruit gezien, dat geen der takken van Bestuur het doorziende oog van uwe Majesteit is ontglipt.

De Godsdienst, voor zo verre de uitoeffening daar van door het Gouvernement geregeld moet worden: de Waterstaat, van welks goed bestuur de veiligheid en het behoud der kostbaarste gedeeltes van het Ryk afhangen: de Landbouw, de Kunsten en Wetenschappen, geven ons alle bewyzen van de onvermoeide zorg van uwe Majesteit voor het welzyn en den luister van zyn Ryk! Ons zy het vergund, Sire! van den Hemel te smeeken, dat Hy alle uwe beeraadslagingen met Zynen zegen gelieve te bekronen!

Het zy ons echter geoorloofd, by het Artikel der Financien een oogenblik stil te staan; kort zullen wy kunnen zyn, om dat dit punt zo klaar en duidelyk door uwe Majesteit zelve is ontvouwd, dat wy noodzakelyk in herhalingen zullen moeten vervallen.

Het is maar al te zeker, dat de staat der Financien van het Ryk geenszins opheurende is, en dat de noodlottige omstandigheden, die uwe Majesteit genoodzaakt hebben van deszelfs, in 1806, begonnen Systema van spaarzaamheid, voor eenen tyd, aftegaan, al te drukkende gevolgen gehad hebben.

Eene vermeerderde uitgave van 7 Millioenen Jaarlyks is, waarlyk, eene verbaazende Som voor een Volk, dat reeds meer opbrengt, dan mogelyk ooit een eenige Natie gedaan heeft, en zulks in een openblyk, waarin alle bronnen van welvaart geheel opgedroogd zyn. Zeer aanmerkelyke vorderingen zyn er echter in het lopen de Jaar gemaakt, veele en groote achterfallen zyn aangezuiverd, en reeds in dit oogenblik heeft het wys vooruitzicht van uwe Majesteit de uitgave voor het volgend jaar met de middelen, tot het vinden van het te kort, bestemd; dit doet den Vaderlandschen moed herleven, maar nog meer, Sire, dat gy U aan het hoofd van uw Volk

fielt, om met geduld en standvastigheid voortegaan, ten einde alle middelen tot redding by de hand te nemen; en onder deze, boven al, de oude spaarzaamheid onzer Voorouders, voor zo verre de omstandigheden het aan de wysheid van uwe Majesteit zullen toelaten.

De opofferingen, die uwe Majesteit voor de gemeene zaak van het vaste Land, en om aan de pligten van uw Bondgenootschap met Frankryk te voldoen, zich heeft getroost, zyn groot, ja onmeetbaar geweest, en wy hopen en durven vertrouwen, dat, buiten en behalve de aanwinst van een nieuw Departement, reeds Hollandsch, (gelyk uwe Majesteit zo wel opmerkt,) door deszelfs zeden, taal en gewoontens, uwe Majesteit, daarvoor by den algemeenen Vrede die vruchten zal plukken, welke den luister en voortpoed uwer Regeering en Ryk zullen vermeerderen.

Wy verheugen ons, Sire, over de goede uitwerking, welke de Amortificatie-kas reeds gehad heeft; wy zien, met blydschap, dat, daar binnen korten tyd, eene aanzienlyken bystand van te wachten is; maar wenschen met uwe Majesteit, dat zulks niet nodig zal zyn, en dat zy zal kunnen voortgaan, om in volle kracht tot vernietiging dier Schulden te werken. De staat dezer Schulden is alledrukkendst, ja, wy kunnen het niet ontveinzen, genoegzaam niet te dragen; al de moed van uwe Majesteit is niet te veel, om er de volgende Geslagten van te ontheffen: Troostelyk is het nogthans, te midden van deze donkere vooruitzichten, dat, (indien wy het door 's Hemels goedheid, nog eenige Jaaren kunnen uithouden) er zich een beter en gelukkiger toekomst opdoet.

De onbewimpelde wyze, waarmede het uwe Majesteit goedgunstiglyk heeft begedacht, niet alleen den staat van het Ryk, maar zelfs de liefdadige oogmerken van Hoogstdezelfs verrigtingen en verdere voornemens aan deze Vergadering en aan de Natie open te leggen, moest het volledigste vertrouwen, (indien hetzelfde niet reeds voor lang bestond) doen geboren worden; het moet en zal de liefde van uwe Onderdanen voor uwe Majesteit en hunne verknochtheid aan het Vaderland meer en meer opwakkeren, maar, daarentegen, ook ten hoogsten doen verfoeyen die onwaardige Verraders, welke wantrouwen tuschen den Vorst en zyn Volk zouden willen zaaien.

Voorzeker is het getal van deze ontwaarden te gering, om eenige aanmerking te verdienen; en wy durven, by uwe Majesteit, daar voor intaan, dat zy geen ingang by uw Volk zullen vinden.

Vergun ons nogmaals, Sire, om onze eerbiedige dankbetuigingen aan te bieden voor de vleyende uitdrukkingen, waar mede het uwe Majesteit goedgunstiglyk behaagd heeft, uw vertrouwen voor deze Vergadering uit te drukken; wy zyn er ten uitersten door getroffen, en het vermeerderd in ons het gevoel onzer dierbaarste pligten, waar van wy het gewigt ten vollen bezessen; veel ja zeer veel is er toe nodig, om dezelve, vooral in moeyelyke omstandigheden, wel te betrachten; dan, Sire, aan genoegzaam doorzigt moge het ons ontbreken, maar nooit aan gehechtheid aan uwe Majesteit en zyn Ryk; deszelfs welzyn en luister zal ons eenig oogmerk in alle onze raadslagen zyn; en met deze gevoelens bezield, zullen wy afwachten die Wetten, welke het uwe Majesteit behagen zal aan ons voortdragen.

Wy smeken den Hemel, dat Hy Zyne zegeningen over uwe Persoon, deszelfs Doorluchtig Huis en Regeering wil uitstorten, en nemen de vryheid ons met den diepsten eerbied te noemen.

S I R E,

Van uwe Majesteit,

De gehoorzame Dienaren en getrouwe Onderdanen, President en Leden van het Wetgevend Lichaam voorn.,
(geparapheerd) L. J. J. R E N G E R S, Vt.
(onderstond) Ter Ordonnantie van deszelve,
(getekend) C O U P E R U S.

Zyne Majesteit heeft, in Hoogstderzelve Antwoord aan de Commissie, op nieuw in substantie te kennen gegeven:

Dat zy met genoegen een naauw verband en een volmaakt vertrouwen tuschen haar en haar Volk van dag tot dag zag vermeerderen, en meer byzondere gevoelen was over de bewyzen, welke het Wetgevend Lichaam deswegens by alle gelegenheden aan den dag legde. Dat dit genoegen vermeerderde, permits deze Vergadering, tot de meest belangryke Functien geroepen, even noodzakelyk voor de Natie en den Koning zelve was, welke geen ander belang heeft noch hebben wil, dan dat van zyn Volk, noch andere oogmerken dan de zulke, welke strekken tot vermeerdering van deszelfs geluk en voortpoed, en in de verlichte en kundige Mannen, welke in het Wetgevend Lichaam Zitting hebben en aan welke zy haar vertrouwen heeft geschonken, de zodanige ziet, welke pligtshalve het geluk en de eer van het Vaderland uitfluitend voor oogen moeten houden, zonder een eenig ander beginsel of leidraad hunner daden en gedrag, dan het grootste belang van Holland te mogen volgen.

Dat zyne Majesteit misdien in de overeenstemming van het Wetgevend Lichaam, de best mogelyke waarborg voor de maatregelen vindt, welke door haar zyn voorgesteld, en dat zy dan ook uit hare naauwe vereniging met deze Vergadering, door het algemeen gevoelen ondersteund, met gelukken laarer onafgebrokene pogingen voor het welzyn van haar Volk en den roem van haar Ryk kan voortspellen.

DORDRECHT den 5 December. Gepasceerde Woensdag, den 23 November, hadden de Heeren *Pieter van Braam* en *Adolph Blusff*, de eerstgemelde Thesaurier, en de laatstgemelde Secretaris van het Dordrechtse Departement des Economischen Takts, het genoegen, om, ten gevolge van een daartoe, door de Commissie van Directie, vroeger genomen besluit, de Tapyt-Fabriek te bezoeken, alhier in de St. Joris Doelen opgericht, uit het Fonds, daartoe vastgesteld, by Testament van den Heer *A. Braams*, en aldaar, in tegenwoordigheid van den Heere Executeur *H. Gevers*, ter aanmoediging van het Werkvolk, aan de, volgens voorlichting van den Directeur, verdienstelyksten, onder het doen eener gepaste Toespraak, en uitloving van meer Premien voor het vervolg, nittedeelen acht Hemden, te weten, aan vier Jongelingen, als: *Manus van Efferen, Huyt Rolle, Pieter de Kusten en W. Driezen*; en aan vier jonge Dochters, als: *Neel Verlee, Mie de Musster, Geertje Erkles* en *Na van Eysden*.

T U R K T E N.

KONSTANTINOPOLEN den 20 Oktober. De Armée van den Donau ontvangt by aanhoudendheid versterking. Men weet nog niet of dezelve, zo als sommige willen. Offenlyk zal ageeren.

De Groot-Visier heeft den Bevelhebber der Marine *Bachi-Aga*, een gezworen Vyand van alles wat niet Turksch was, doen onthoofden. Deze gebeurtenis heeft eene vry groote sensatie alhier veroorzaakt. Ook is men zeer verwonderd geweest vernemen, dat *Haggi Pacha*, Commandant van de Dardanellen, afgezet en in Ballingschap gezonden is. Dezen laatste is in zyne waardigheid opgevolgd door *Rahib-Pacha*, eenen yverigen voorstander der Porte.

De Heer *Boshievich*, heeft zyne Credentia als Chargé d'Affaires van Pruissen by de Verhevene Porte, gepresenteerd.

Volgens de jongste berichten uit Persien, bevond het Persische Hof zich nog by aanhoudendheid te Sultanie, alwaar het onder Tenten campeerde. De Fransche Ambassadeur *Gardanne*, wordt met de grootste distinctie behandeld en woont alle de Jagt-partyen des Keizers by.

Den 25 Oktober. De Porte schynt vast besloten te hebben, aan het Systema van Frankryk en der andere Mogendheden van het vaste Land tegens Engeland, getrouw te blyven, en heeft dienvolgens onlangs alle de herhaalde aanzoeken van het Engelsche Gouvernement, tot het openen van Onderhandelingen, standvastig van de hand gewezen.

DUITSCHLAND EN BYOEGENE LANDE N.

WEENEN den 19 November. Reeds sedert eenigen tyd is men alhier bezig met het oprigten van Telegraphen, welke van het Bastion alhier, met de Gebergten die deze Residentie omringen, en in het vervolg met de Steden van de verst afgelegene Provincien, zullen moeten corresponderen. Door eene daar by geplaatste verlichting, zal men des nachts insgelyks gebruik van deze Telegraphen kunnen maken.

